

Օգնական Աւագ Քարտուղար՝ Օ. Մ.
Թուխտի:

Օգնական Աւագ Քարտուղար՝ Տ. Գ.
Թօմըրն:

Օգնական Աւագ Քարտուղար՝ Ռուսէր Դէյ
Ապտիլ Հատի:

Երուսաղէմի Քաղաքապետ՝ Մուսթաֆա
Գէյ Էլ-Խալիմի:

Օգնական Աստիկանական Վերատիսուչէր՝
Մր. Քայլս:

Օգնական Նահանգային Կառավարի՝ Մր.
Մաքիլյ, Տիկինն և գուստը:

Օգնական Նահանգային Կառավարի՝ Մր.
Գէյլըրտ:

Երուսաղէմի Քաղաքային Քարտուղար՝
Մր. Գէտքօք:

Տիկին էպրթ:

Առողջապահական Փոխ Տնօրէն՝ Տոքթ.
Մթիւրքթի:

Հնագիտական Վարչութեան Փոխ Տնօրէն՝
Մր. Շո:

Կառավարչական Պաշտօնատար՝ Նասուէր
Գէյ Գէյտուն:

Խոկ Հետեւելները շնորհաւորական զիր
դրկան են.

Հանրային Կրթութեան Տնօրէն՝ Մր. Վ.
Ճ. Ֆարբէլլ:

Աւագ Փոխ Քարտուղար՝ Մր. Ս. Մուտի,
Գաղթալին և Վիճակագրական Տնօրէն՝
Մր. Միլ:

Վիճակագրութեան Տնօրէն՝ Մր. Ճ. է.
Ֆ. Վուտ:

Հնագիտական Վարչութեան Տնօրէն՝ Մր.
Բ. Վ. Հէմիլթոն:

Ճ Ի Կ Պ Ա Ց Ո Ս Ն Ե Ր

Ֆրանսական Բնդէն. Հիւպատոս՝ Ամէտէ
Ռ.թէլ:

Իտալական Բնդէն. Հիւպ.՝ Կոմս Գուլինթօ
Մաձօլինի:

Միացեալ Նահանգաց Բնդէն. Հիւպ.՝ Մր.
Մթիւրքը:

Սպանիական Բնդէն. Հիւպ.՝ Տէլ Մորլալ,
Թրքական Բնդէն. Հիւպ.՝ Պայ Ճէլալ

Թէգֆիք Քարասափան:

Իտունական Բնդէն. Հիւպ.՝ Մարքու
Գէզա:

Շուկուլավիոյ Բնդէն. Հիւպ.՝ Խիօ Տէ
Ճիւռլիլ:

Ցունական Բնդէն. Հիւպ.՝ Քանթուլմաս:

Իրանի Բնդէն. Հիւպ.՝ Ապտօլ Հիւսէյին
Սատիք էսֆահանտիլի:

Եգիպտական Բնդէն. Հիւպ.՝ Մօհամէտ
Գէյ Խայրաթ:

Իրազի Բնդէն. Հիւպ.՝ Ահմէդ Աւասփի
էֆէնտի:

Խտալական Փոխ Հիւպատոս:

Միացեալ Նահանգաց Փոխ Հիւպ.՝ Էտ-

ուլըրտ Պէէլֆօրտ:

Իրանի Փոխ Հիւպ.՝ Ի. Բ. Խօնէվիս:

Լաթվիական Փոխ Հիւպատոս:

Հօնուուրասի Հիւպ.՝ Ճ. Ճ. Սահուրի:

Ճ Ա Ն Գ Ի Ս Գ Ա Հ Ա Վ Ա Լ Ո Ւ Թ Ե Ա Ն ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՑՄԱՆ ԳԱՎԱՐԱՅԻՆ ՄԻ Զ

Օտար հիւրեառ մեկնումէն զիրջ պատ-

րիարքարանի Դանկինը կը զիրածուի հան-

դիսարանի, և կարճ ժամանակի մէջ կը

լիցուի ժողովուրդի բազմութեամբ: Հոգեւ-

ւորական դասը բազմած է շորջանակի

Սրբացանի աջ ու ձախ կողմերու ժառովուր-

դը լիցուցած է ամբողջ գանինն իսիտ առ

խիտ և յորդած գոնէն գուրս:

Հանդէսով կը բացուի ժամը 5-ին Ամեն.

Ս. Պատրիարք Զօր ձօնուած նոր երգով,

զրուած Նղյալարէ և զանաւորուած՝ Ժառ.

Վարժարանի ուսուցիչ Պ. Շահան Պէրպէր-

եանի կողմէ, և զոր ենաձան երգեցին ժա-

ռանգաւոր սաները: Ահաւասիկ այդ երգը.

Մ Ա Ղ Թ Ա Ն Ք ՊԱՏՐԻԱՐԿԱԿԱՆ

Կը պարզեւես նորէն ով Տէր,

Այս դարաւոր ժառանգութեան,

Շընորհազարդ տիրանուէր

նոր պահապան:

Պահէ ով Տէր, ովսն այս, անփորձ,

Թող չըպակսի ձէրը մահուր

իր կանքեղին, նոզիներէն՝

Մըրազան հուր:

Աջողդ հրօր օրինէն ով Տէր,

Ցալորեանց տունն այս ազգարժան,

Եւ Գահակալն անձնանուէր

Մերուպ Մըրազան:

Ապա խօսեցաւ Ս. Աթոռոյս Լուսարա-

րապետ Հոգ. Տ. Կիւրեղ Ծ. Վրդ. ի դիմաց

Միացեալնութեան հետեւալ Աւղերձը.

Ամենապատիւ Մրբազան Պատրիարք Հայոց,

Թոյլ տուեք ինձ որ Զեր Ամենապատուա
թեան Գանակալութեան այս հանդիսաւրեանց
առարի խանուն եւ ի դիմաց Զեր ներկայ և լ
բացակայ հոգեկից զաւակեերօն, Մրց չ
թակողեանց Միքանաւութեան, մատուցանեմ
Զեր Ամենապատուութեան մեր որդիական
ակնածանեի խորին խարզանեն ու հաւատո-
ւութիւնը եւ մեր սարագին օնորհաւորու-
թիւններն եւ բարեմադրութիւնները:

Սրբազն Հայր, Ձեր եղանակախետառէ
անխորդի հոգելոյս 8. Տուրքով Ս. Պատրիար-
քի դառնալիք մահուած վրայ, անցեալ Ար-
քիլին Սրբոց Յակոբանց Միաբանութիւնը
իր կոչումին եւ պատրիքն բարձր գիտակցու-
թեամբը տոգորուած, անվերտակորեն և
միաձայն ընթրութեամբ բախտը ունեցաւ,
հրահիւլոյ Ձեր Սմենապատութիւնը յլրու-
Սրբոց Յակոբայ Տեաննեղօր Արգար Առա-
նելոյն:

Այդ եշանիկ դեպքը արդիւնն էր այն սիրոյն զոր Դուռ Զեր բարձր արտանիշներով ծննդեղ տուած էր մենք իւրաքանչյւրիս սրբին մեջ։ Արգաւ արդիւնն էր այն հաւատարիմ ծառայութեան եւ զնիաբերութեան զոր Դուռ Զեր Միաբանական կենաչի զանազան մարզերուն եւ հանգրուանեներուն մեջ 52 տարիներ շարունակ նուիրաբերած էր այս պանծալի Հաստառութեան։ Անցեալ Մեծ Պատերազմի աւետեներն ինոյ եր Ս. Արքոր սուզի հօդին տակ կը տուայտէ իր մեծ կորուսներով, եր ան մատնուած էր շարչական եւ ևնեսական անառու զծուարութիւններու, առաւելապես Զեր անյոդդող զաներուն ընորհի եւ ու ան զտա իր բնականն վիճակը, եւ եր առիքը ներկայացան Ս. Արքոր օծեած Արքանան Պահակառավ Դուռ եղան Մրգազան Հայր, Զեր սրակից եղայրակցին հանգուցեալ Դափիր Ծ. Վրդի ինն միստին, կարապէք յաւես անմոռանալի Դուռեան Մրգազան Պարհագին դեպի Սուլը Եւկիր եւ գեպի Առաւելական Սուլը Արքան եւ առով իսկ ցոյց տուիք քի ուշափ եւ ինչպէս կը սկրեիք այս Արքոր։ Նոյն ոգին եւ նոյն սկրե յայտնաբերեցիք Եւկրոդ ան զամ եւս Զեր պատօնի Հօր հոգեծին հարազարի եւ յաշորդի բներութեան առքի։ Ո ո կ իւնայ մոռնալ եւ ատեն ու կը խասավան Զեր բանկագին աշակցութիւնը եւ անվերապան զնիաբերութիւններ անոնց պատօննա

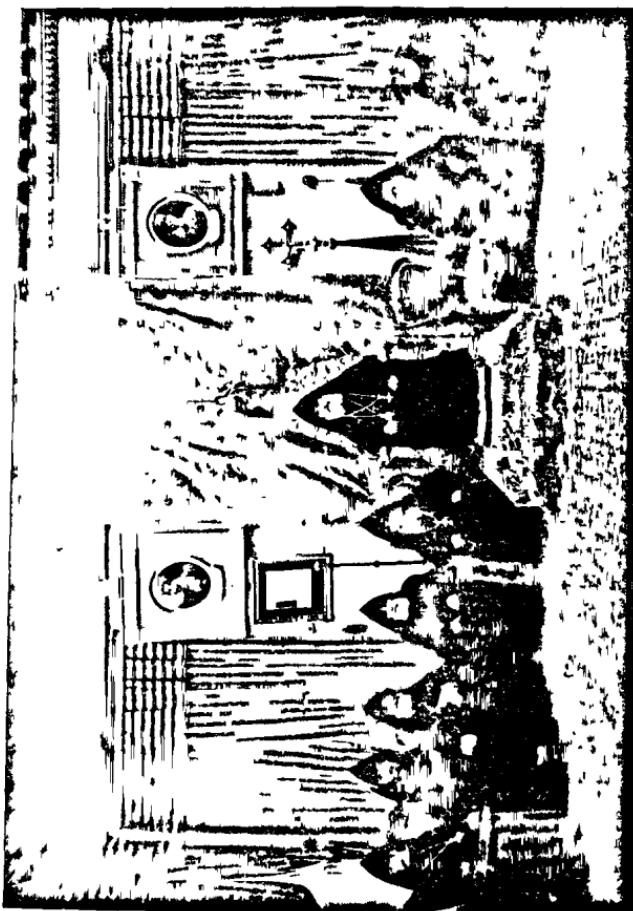
վարութեան որշաններուն 15 տարիներ տարւնակ եւ ինչ որ կը կազմէ մեր ներկայի պարծանելը՝ կը պարտին որչափ անոնց նոյնափ եւ Ձեր ռենալան աշխատութեանց, եւ ինչ որ կարեի է յուսադ վաղարան համար ՚Իւս միան պիտի կրնակ տնութե մեզի:

Սյո բօլորը, Մթազան Հայր, ծանօթ եր
մեր բովսնամ Ազգին, ոչչափ մեր Միքայ-
եռութեան, եւ այդ իսկ պատճառով Ձեր Ամե-
նապատութեան ընտրութիւնը անօրինակ
խանճապառութեամբ ընդունուեցաւ Ազգին
կողմէ, սկսեալ Ամենայն Հայոց Մթայ Արո-
ւեն միջնիւ Սփիրուքի ամենենուառ երեցը,
Խուռական ընտանիներէն միջնիւ ամենա-
խանճան ու խառապը: Ամենու ուրա-
խուռեան պարագայ մին է նաև որ Ձեր Ամե-
նապատութեան արժանիքը Ենիշափ բար-
ձորուն զնանաւութ էր Պաղեստիի կառա-
գաւութեան կազմէ եւ Ձեր ընտրութիւնը սի-
րով եւ արջար զնունակութեամբ ողջուն-
ուեցաւ Պաղեստիի Կամ. Բարձր Գոմիս-
տին, Եռուաղիմի Կառապարիշէն եւ Կառա-
պարիշան բարձր պատօնաւութեան կողմէ:

Օժինեալ ըլլայ Աստուծոյ կամքը որ իր
նախախնամութեամբը եւ անհուն ողոմաւ-
թեամբը այսպէս նուիրագործեց իր հաւա-
սարիմ պատօնեալին ընտրութեան ի զուին
եւ յառաջնորդութիւն այս Հաստատութեան
որ իր Սուրբ Անաւու եւ Թագաւորութեան
նուիրուած է: Այսօր Ամենապատի Մրգազան
Հայր, եթի Սուրբ Երկիր Օգոստավառ Վեհա-
պետ Մեծն Քրիստոնյ Թագաւոր-Կայացը
ձուն Զ.որ իր ներկայ աւուլոյ 17 Օգոստա
բուակիր Հռպատակավ կը բարեհանի կենել
Զեր ընեսութեան ակըր, այնչափ մեծվայել-
չութեամբ ու պատուվ, Միաբանութիւնն
Ազգին հետ կը հնձայ նոզեկան հեռուանենով
եւ ի բոլոր սրտ կը մաղրէ Զեր Ամենապա-
տութեան անապատ կարգութիւն ուսիսզի
իրազորեց այս բոլոր ակնեալութիւններն ու
պահանջները որոնք կապուած են Զեր այսօ-
ուան Մրգազան Ալիսիթին: Այդ Մրգազան Ալիս-
տով այսուհետեւ Զեր մատու եւ ամբասիր
ձեռներուն կը յանձնուին Ս. Արռաջ բո-
վանդակ տաները, անոր բալոր կօնսական եւ
կրական հաստատութիւնները, Սուրբ Տեղ-
եաց նուիրական իրաւունքները եւ խնկեիր
յիշատակները: Զեր Բարձր զեկավարութեան
կը յանձնուին Ս. Արքուոյ Ծինծայրանն ու
Վարժարանները եւ մեր Ժողովրդեան հո-

զեւոք զարգացման հոգը: Մենք հաստա յայն ու համզումը ունինք որ դուք Ձեր երկարամեայ վաշական փորձառութիւններով, ձիրժերով ու կարողութիւններով պիտի պահպանիք եւ հովանաւորէ այդ բարքը նախանձանինք եւ հոգուով եւ հոգածու արիութեամբ:

Խակ մենք Սրբազն Հայր, Ձեր երեց եւ կրտսեր որդիները, Ձեր հետ այսօ խորապես զգածուած, ինչպէս Ս. Սեպամին առջեւ նոյնապէս հոս կը վերանօրողենք մեր ալ Ուխար — Մնալ միօս հովանաւում մեր կոչումին, մեր Առաքելական Ս. Աքոռոյն նուիրական շա-

Անձն. Ս. Պատրիարք Հայոց Պատրիարքարանի Դահիկին մէջ իր Գահումն վրայ.

Վասահ ենք միեւնուն ժամանակ քէ Ձեր Ամենապատուրեան սիրելի անունը եւ լան ժողովրդականութիւնը Սուրբ Արքունի կապուած պիտի պահնեան Ազգին սերն ու համակրամբ աւելի հան երեք եւ ոչ մէկ զօնողութիւն պիտի խնայուի զայն միօս աւելի ամուր պահնելու իր դարաւոր հիմերուն վրայ:

Խերուն եւ Ձեր Ամենապատուրեան:

Հետեւելով դարուց ի դարս զմեզ կանխող սերունդներուն, մենք իւրաքանչիւր առանձին եւ ամենեն միասնաբար Աստուծոյ օգնականութեամբ պիտի ծառայենք Տնօրինական Սուրբ Տեղեաց հոգեւոր զինուորութեամբ եւ նախանձախնդրութեամբ, եւ միօս

բարձր պիտի պահենք Հայաստանեայց նկեղցւոյ դիրքը եւ մեր սիրելի Ազգին պատիքը Քրիստոնէութեան այս օստանին մէջ:

Մեր բովանդակ կառելին ի գործ պիտի զննենք անեկ պահելու զիահերութեան այն ուժն ու մեր վիճական կրօնաւորական կետնենին սիրը եղած է: Ձեր Ամենապատութեան առաջնորդութեամբ Միանի մեր Մենաստանը պիտի շարունակ մնալ մեր ծողովուրեց համար հոգեւուր միտքառութեան մշաբառուիլ աղբիք մը եւ բարյական գաստիարակութեան եւ ազգային հասկոյրի վառարան մը:

Կը մաղրենք ու Ամենակարող Տէր օրննէ մեր նահատակ նկեղեցին եւ Ազգը հոգւուր վերածնութեան եւ վերակենդաննութեան ըրնութեներով, պահպանի ի հաստատութեան եւ ի պայծառութեան Երաւաղիմի Ս. Առողը, եւ Ձեր Ամենապատութեան պարզեւէ երջանիկ արեւոտանութիւն:

Ապա Ժառանդաւոր Մասներ երգեցին եւ Դուրեանի սիալը՝ քերթուած դաշնաւորուած Պ. Շ. Պէրպէրեանէն. երդի աւարտումն՝ յանուն ժառանդաւորաց Վարժարանի և Ընծայարանի Ուղերձ մը կարդաց Անդրանիկ Սարկաւագ Աշճեան.

Ամենապատիւ

Մրգազն Պատրիարք Հայր,

Ժառանդաւոր Վարժարանի եւ Ծնանայարանի ուսանողութիւնը կուզայ միահամուռ ևնորհաւորել Ձեզ, Ձեր զահակալութեան այս հախանձելի առիթով: Ուսունանողութեան ևնորհաւորութիւնները կ'ուղղուին միեւնոյն ատեն պատուարժան Միաբանութեան, որ այս պահուս աւելի համարեք իր գուլիք պահուած կը զգայ արանաւորապես եւ կը ցննայ իրաւամք իր հոգույթ խուերեն:

Ժառանդաւորաց Վարժարանի աւակերտութիւնը կը բաժնէ միաբանական ուխտին այդ երեսանմը, տարբեր հանգամանով եւ պայմաններով քեւ: Անիքա, Վարժարանը, կը ցնայ այս պահուս, վասակուած կը զգայ արանաւորապես եւ կը ցննայ իրաւամք իր հոգույթ խուերեն:

զաւորաց ուսանողութիւնը Ձեր անձին մէջ կը դիտէ, Ամենապատիւ Հայր, կատարեալ տիպար երեմնի ժառանգութիւն, որ աւելի համ կէս դար առաջ, իր պատանիի սիրը նուրիեց այս արոռին ծառայութեան, ու ժառանդանուրացի բառամեայ տրչանին, իր եղորիւնը շալախաս մեր հայրերէն մեզի երթակուած սրբազն աւամզութիւններով, սկսաւ իր վերելքը կրօնական ծառայութեան ապահովին մէջ: Վերելք մը զննդաղ, եւ ասկայն հաստա ու յարաւեւ, որ ահաւասիկ այս պահուած իր պահուածին է հասած, յանգենով Մրցոց Յակոբինաց պատրիարքական զահին:

Սրբազն Հայր, Ժառանդաւորաց Վարժարանը բերելով իր ևնորհաւորութիւնները Ձեր Ամենապատութեան, կ'ապահովին մէզ քեզ քե իրեն մատիպար պիտի ունենայ զնեզ, բացաւաբար պատրիարքի հանգամանունին, իրեւ յումը ժառանգաւորի գաղափարին: Եւ հոգույն հայեացք պիտի ուղղուի դիսի այս համբան ուրկէ դռէ հալած եւ տարիներ շարունակ, հաստա եւ անխոնջ հայերով, պիտի ուղղէ իրենները նոյն ուղեղվածեն, գեաի նոյն հեռապատիկը որ Ձերն է եղած: Վարժարանը բարեապար կը զգայ ինկղիկ, Ձեր զահակալութեան հանգենով զաւորացման նէտ: Ուսանողի համբուն մէջ վերաբանական տարեցանի վերաբանութեները այս հանգընութեներն են, ուր նոր խանդով եւ նոր քափու և որ աշակերտը կը ձեռաւրկէ իր վերելքն, կառն զագարէ մը վերջ: Այդ նոր քափու ու նոր խանդավառութիւնը այս անզոմ Ձեզնէ և որ կուզան մեզի, Ամենապատիւ Հայր, Ձեր զահակալութեան առիթով: Լիայոյն ենք, ու կը մաղրենք որ պապային, բազում տարիներ, Ժառանդաւորաց Վարժարանը առիթը ունենայ իր զբարցական տարեցանի վերաբանում տօնել Ձեր զահակալութեան տարեգարձներան նէտ զուգակցաբար, Զեզմով միւս խանդավառ, միւս յարաւեւ, ու միւս բեղուն:

Ժառանդաւորաց Վարժարանի ուսանողութիւնը կը սիրէ յաւալ, ու Ձեր Ամենապատութիւնը վասական է իր զգացմաներուն անհապնութեան մասին:

Ու այժմ, բայ տուէք ինձի, Ամենապատիւ Հայր, ուպէսզի իրեւ բարգման ուսանող եղբայրներու այդ զգացմաներուն, մօնենամ Ձեր սրբազն աշխին, ի համբոյ:

Ապա Պ. Շահան Պէրպէրեան խօսեցաւ յանուն Հայ ժողովուրդի.

Ամենապատի Ս. Պատրիարք Հայր

Խնձ կը վիճակի, անարժանաբար, պաշտու Մրցոց Յակոբեանց այս նույրական Արոր Ձեր բարձրանալու հանդիսական սա պահում՝ յանուն հանուր Հայ ժողովուրդին բերելու Ձեր Ամենապատուրեան՝ Իր մեծ ուրախուրեան, Իր ընուհաւորուրեանց ու սրազեղ բարեմաղուրիններուն հաւասարիք:

Հարկ կայ բանելու քեզ ոչ մեկ ազգային ընդհանրական մարմինն կը տրուի ինձ — ու կենար տրուիլ, աւաղ — այդ պատօնը . . . Եւ խորհին քեզ կար ժամանակ — եւ ոչ դեռ տաս նեռու անկը — երբ Ազգը համօռեն իրեն միանգամայն պարք եւ իրաւունք կը համարէր — այնքան մեծ էր այս Սուրբ Հաւատուրեան տեղը իր զգացումին մեջ — իր ձայնը եւ կամքը բերելու անոն զանակալին ընտրուրեանք . . . Մինչ այսօր, ոչ հսկ մարմինն մը գոյուրին ունի որ յանուն Հայ ժողովուրդի ամբազդին գեր անոր ընորհաւորուրինն ի վիճակի ըլլար պատօնապէս լսելի ընել տալու հոս:

Կուր կօր յօստուեցաւ մարմինը այս ժողովուրդին, ու ծուեն ծուեն աշխարհի շար համիներուն է յանձնուած . . .

Բայց մենք պիտի բանեն Երեն, իր իսկ մեկ խօսք գործածելով, — Հոգի՞ն ողջ ըլլայ, Հայ ժողովուրդ . . . Մարմին ծուեն ծուեն աշխարհի շար հովերան, — հոգի՞ն ողջ ըլլայ . . .

Վասնզի երբ հոգին ողջ մեայ ժողովուրդի մը՝ օր մը կուզայ անպատճառ երբ ան կը ժողով վերտանի իր «կոռուեալ նշանաբեր» ու աննշնով նոր ու գեղեցկագոյն մարմին կը կերտէ իրեն:

Ու հոգին ողջ է Հայ ժողովուրդին. համի մանաւանդ հաստատուն է, կանգուն եւ կինդանի իր նկեղեցին. վասնզի Հայաստանեայց նկեղեցին այս գերազոյն բարձրաբերդն է ուրուն մեջ կը բնակի իսկագոյն ու սրբագոյն բաժինը Հայ Ազգի Հոգույն . . .

Եւ այս հանդէսը ուր մեր նկեղեցւոյ գերազոյն զաներէն այս մեկը ծածկող սուզի հօղը կը պատօի բնեունելու անոր վրա նոր Գահակալը, այս հանդէսը գրաւական մըն է ինձնին Հայ նկեղեցւոյ կինդանուրեան եւ Հայ Հոգույն ողջուրեան:

Ահա ինչու վասնաբար, կրնանք բանել

քի չի կայ այսօր Հայ մը որ ի խորց սրի շինուի ի ես այս իրազուրեան. ու ա'յնքան ընդհանուր է եւ մեծ այդ հրանուանքը որ ունեւ սուկական տնինատ, որպիսին եմ ես, պիտի կարենար բերել արձագանզը անոր:

Ամենապատի Մրցազան Հայր,

Ազգին զգացումը այս է որ Մրցոց Յակոբեանց Միաբանուրինը և Աւանդուրինանց հաւատարիմ պահպանման ։ Նշանին տակ է որ Կատարե այս միաձան ընթարինը որ Ձերդ Ամենապատուրինը կը բարձրացնէ այս առափելական զանուն վրա:

Իմաստուրեան գործ. վասնզի, մանաւանդ իրենց կենամի փորուհալից ըշանեներուն, աւելի մեծ ոյժ չի կայ ընկերութիւններու համար, զիրենք վեր բռնող, ապագան դիմարաւելու զիրենք կարող դարձնող հան դեպի իրենց մեծ աւանդուրինները հաւատարմուրեան ողին:

Ու իր աւանդուրեանց ու անոնց հանդէպ հաւատարմուրեան ողին մարմնաւարող Մարդը գտար գերազանցազէն Ձեր Ամենապատուրեան մեջ Մրցոց Յակոբեանց Միաբանուրինը: Ուրվինեն, աւելի հան կս դար, Ձեր Մրցազնուրեան բեղուն կենամի անցած է այս հաստատուրեան նույրական կամարներուն տակ ու Ձեր անձը ներաւացած է հոս սիրող աւանդուրինները, բափանցուած ու բրծուած անոնց ունեչով:

Եւ երեք մի հանի տարիներ հեռացած է այս յարկին, այդ՝ տուած է առիրը Ձեր Մրցազնուրեան հանջնալու եւ ապելու, այս անցամ, մեր նկեղեցւոյ Մայր Աստրին աւանդուրինները որոնք այնքան ներդաշնակուրեամբ կը կապուին անոնց որ կը տրեն հոս: Աւանդուրին: Աւանդուրեանց հաւատարմուրին . . . բառն ու բացատրութիւնը արթնցն բերեւ ումանց մեջ — սկեպտիկ մօքերու, յամենայն դեկս մակերեսային հոգիններու — որու լնացման մը զաղափարը ընդհանրապէս, եւ այս հաստատուրեան պարազային ալ ինչ ինչ ապմուկներու արձագանքներուն լիւասակները:

Բայց անոնց համար որ զիսեն աւելի խորը տեսնել եւ զգալ՝ ինչքան տարբեր է իրողուրինը:

Ճշմարիս աւանդուրինը այս հաստատուրեան — կրօնական զերմեռանդուրեան ողի մը ամեն բանէ առաջ: Ու ինչպական կրօնար չըլլալ այդ. հանի որ այս նոգեւոր կենամի

հաստաբուն սուրբ ծառին արմաները նոյն այն հոդին մէջ միշտած կը սնանին որուն վայ Աստուածային Վարդապետը թի Եւկրաւոր առաքելութեան տարիները ապրեցաւ: Խնչակ' կրնար շրլայ այդ. ժամի որ գարերով ու դաշերով ամեն տարի Հայաստան տոխարհի բոլոր հուներեն այս ժողովուրդի կրօնական ու խաւուուրութեան այինքներն են հասեր հոս, ու ինչպէս ծովան ալիները կ'ընեն եղերի խարակներուն՝ տանի թենց պատկերին են շիներ այս հաստառութեան կերպարանը, ու անոր զոզն են բափուր այս ժողովուրդի նուրաբեռութեան ոդին գեղագոյն զանձերը:

Աւանդուրիմ' նըր այս հաստառութեան, զարձեալ — իմաստութեան իւ աննկուն հաջորդեան այն ոդին որով ան տեր է կոնքներ ու անքի պայքարներու մէջ պատապակեր այն նուրական իրաւուները զորս այս ժողովուրդի Հաւատի Զօրութեան մեծուրինը իրեն համար սասցեր է երիտանեական այս տիեզերական կրօնաստանին մէջ, ոփ մերկի հօս՝ ին եկեղեցին զնելով հոն, աշխարհի հօրությոն եկեղեցիներաւն հետ նոյն առաջին գլծին վրայ:

Աւանդուրիմ' նըր այս հաստառութեան, վերջապէս — այս ժողովուրդի իմացական ու հոգեւոր լուսառութեան զործը. վկա՞յ նայ ճեռագիրներու թի անդին առժեզակ հաւաքածոյն, թի հոյատէն մատենադարանը, իր տաւարանը, թի ժառանգառութեան ու Ընծայարանը . . .

Ուրեմն ոչ քէ լանցած ու մեռած բաներ կամ փուն պայքարներու աղմակներ՝ այլ գերազանցապէս կենցանի ու կենդանաւար սպեկան ուժեր են որ կը կազմեն նշմարիս աւանդուրիմը Հայ Սիրի այս բարձութիւնի վրայ, ու զանոնի պահնելը ինընին՝ այս Ազգի ողեկան գերազոյն զործը զործէ կը նշանակէ:

Մըրբազ Հայր, Ձեր Ամենապատութեան երկու մեծանուն նախորդները խորը տեսան այդ աւանդուրիմներուն ու աննեց բեղուն արդիւնառողիները եղան: Ազդ, այն անվերապահ ու բոլորանուուր աջակցուրիմը զոր Ձեր Մըրբազուրիմը բերաւ իրենց զործին՝ բավանդակ ազգին համար յայտի ապացույց է քէ այդ ներօնազ աւանդուրիմները Ձեր եռութեան հետ եւս նայացած են, անա ինչու այնին մեծ է այսօր ինհուանի Ազգին՝ տեսնելով զնեզ այս զանոնի՝ որուն նե-

րեցէք որ մօսենամ խոնահաբար, իւ օնուհաւուրիմներն ու բարեմազուրիմներն կրկնելով եւ և այդ ուրախուրեան ու սիրոյն հաւասարի զնելով ուղիական համբոյրիս մէջ Ձեր Ազին:

Հանդէսին ներկայ էր նաև Հ. Ներսէս Վրիտ. Ակինեան, որ ատենէ մը ի զեր երուսալէմ կը գտնուի գրական հետազոտութեանց համար, որ և խօսք առաւ և արտայալութեան յանուն իր Միաբանութեան (Վիննայի Միթաբեան) եւ Հանդի Ամառեային.

Արհիապատի Պատրիարք Հայր,

Կը գտնուիմ ներուսալէմ: Կը բերեմ աչի առջեւ այն կարաւանները, որոնք դաշերութեացին, ակսեալ այն ժամանակին երե ընդգրեկց հայ ժողովուրդի երիտանեւուրիմն, կը հասնին այս հաղաք Հայաստանին: Ալիսաւուներ Հայաստանի զանազան նահանգներին: Անոնց մեծ մասը եկաւ եւ վեցապահան. բայց գտնուեցան նաեւ բարեպահ նոգիներ, որոնք անցուցին իրենց կենաց կենաց այս տօնիշնական առաջական տեղին մէջ: Ունենի հոս Հայաստանի համարական տուներ իրենց փոքրիկ կարուածները, վանեւը: Թէպէս գժիկներ ամասնական տեղեաց վրայ, պահպանուեցաւ դարերու ընթացին: Ս. Ցակորեանց Միաբանուրիմն եղաւ հայ իրաւուրիմ պատապանը. անիկա փրկց ինչ կարելի էր փրկիլ: Արժեց այս կուի: Բայց այսօր ուրախուրեամբ կը նայիմ նուանումներուն: Երաւանպէմի Հայոց մեռան այդ վասելերը, բայց իրաւուրիմը ոչ միայն Հայ իրաւունեներուն պատապան եղաւ, նայ ուխաւուներուն վանառու, փախի տարիներուն հայ ժողովրդական զոնի մէկ մասին պատրասպահ: այլ եւ վառարան հայ համակարգին:

Այս հինաւուրց Տան հովի եւ պես կարգուեցաք, Արհիապատի Պատրիարք Հայր, Ձեր ինամինի յանձնուեցաւ անոր պահպանուրիմները: Արդիւնքը, զոր այս Տան համար վաստակեցաւ անցեանի մէջ, երաշխիլ է Ձեր ապացայ զործուներան: Ունինի Ձեր բաժինը նաև գրական ապարակի վրայ: Կը իշեմ Ներսանուրիմները այն երկու Հասուներու (ֆամանակացրուրին Գրիգոր Կամախեցոյ եւ Օրագրուրին Երեմիա Զելեսիի), որոնց իմաստի խորուրինն

ու բարձրութիւնը քեզէս օսկերու համար անհաստինելի, բայց են արժեքներ, որոնք անքառամ պիտի մնան հայագիտութեան ծոցը:

სა պხსე აღმრთები, որ սկը եւ հմտութիւնը զոր երեւան բերէ հայացիածական-բանախրական ասպարէզի վրայ, արքեցնէիք, արձարքէիք եւ հրավառէիք նաև Միաբանութեան նոր սերուեզին մեջ:

ԶԵՐ Մբագնուրեան Գանձկալուրեան
այս ուրախառիք հանդիսին պիտի իսկուրէի
ու համարէ ընդունիլ ուրախացուրիւնն եւ
մաղրանեցեր Վիճենայի Մսիքրաւեան Միա-
բանաւորեան եւ «Հանձկու Ամսուծա» ի հրա-
բագրուրեան, որոնց հոկոմ քարզանն կը
հանջնանան այս պահուս։ Կը մարդեմ ոյժ
եւ կարօնուրիս տանելու բարեան այց բեռը,
զոր ատանձնեցիք ի փառս Ամենալարողին
եւ ի քարզաւանան այս մեծ Տան։

Հուսկ ապա խօսք առաւ ինք Ամեն .
Ս. Պատրիարք Հայոց :

Այսօր, ինչպես Քիչ առաջ Նկելեցիին
մեջ ալ բախ, յուզումի եւ հոգիկան հոռովիի
օր մը Եղաս ինձ ճամաւր. անպէս որ բառերը
կը պակսին ինձ արտապայտելու զգացումներ։

Ուշագրութեամբ հետեւցայ արտասահ-
ուած ուղերձներուն, որպէս լցուն էին պկար
անձին հանդէս համակրութեամբ, արտազդն
մաղրանեներով եւ զեմ ևնորհաւորութիւն-
ներով, հաեւ ակնկարութիւններով:

Ենորհակալ եմ բարեմարդութեաց եւ
ենորհաւորութեանց համար. Բայց քէ պիտի կա-
րենա՞մ արգեօս արզարացնել իմ վրայ դրուած
յոսեբը, ատիկա է ոչ կը խռովի զիս եւ
յուզումով ու անձկութեամբ կը իցեն հոգիս:

Կը տեսնե՞ք որ բաւական առաջացան եմ
տարիքով, եւ յոզնած կես դարեւ աւելի ճա-
պայութեամբ Ս. Արքունի մէջ: Մինչ ես կը
կածեի քէ փակուած է այլեւս իմ գործու-
նեկութեան ապարեկզ, տեղի ունեցաւ մեր
յաւես ողբացակալ Մրգաբան Պատրիարքի յան-
արձնանա ու անհինուա վախճանաւումը, եւ
ես սիփուուեցա համակերպի ընդհանուրի
կամին ու բազմանին եւ սասաննելից պա-
տօնք, մանաւանդ ներկայի զդուարին պայ-
ևանեներուն մէջ, ապաւինելով նախ ատուա-
ծային օժանդակութեան եւ ապա սրբանոււր
Միաբանութեան անկեղծ ու անվեշտապան
աշխացութեան եւ գործակութեան, եւ մաս-

նաւորագիս եռուսայիկի եւ մեր պատրիարքական թեմերուն մեջ ապօղ մեր պատուիս ծղովուրդի համակրութեան եւ առուասկե եւ ազգանուեր զգացումներուն: Անոնցման է որ կը յուսամ քէ կարենի պիտի ըլլայ թերեցնել վրաս գրուած լուծին ծանրութիւնը, եւ ես պիտի կարենամ պարզեցն ելիլ ամենուն առջեւ:

Կրկեսելով սրազին ու զգածուած շնորհակալութիւնն Հոգ. Տ. Կիւրեխ Մ. Վ.դ. ի. Պ. Շահնա Թէրպէտեանի, Անդրանիկ Սարկաւացի եւ Հ. Ալիքնեանի, որոնք բարգևմանը հանդիսացան Միաբանութեան, Ժաղովուրդին, եւ Ա. Արոռին ուսաննուրդութեան բարի ու զերպին զգացումներուն, կ'օրէնք ամենիդ հայրական միրավ ու փախազգածարա, սրին բոլոր շերմարեամբ, կը մազքին ու Բարեխամ Արարիչը հասատուն եւ անեարժ պահէ Հայ Ազգն ու Հայաստանեաց Ս. Եկիղեցին, պայծառացնե եւ բարեցարդէ Առաքելական Ս. Արռու իր սրբանուէ Միաբանութեամբ, ժաշան գասիրակիներով, ուսուցիչներով եւ ուսանողներով, հաւատարիմ եւ բորունուէր պատօննեաներով եւ աշխատաւուներով:

Մասնաւորապէս ամենայն յաջորդութիւն եւ բարօուրիսն կը ցանկամ ու կը մարդեմ Ս. Քաջակին եւ Պայտասինին եւ Անդրյուրաբանին կալսմեներուն եւ զանազան վայրեւուն մէջ պարոյ մեր պատուական եւ սիրենի Հայ ժողովուրդին:

**Թող Աստուած զօրավիզ ու օգնական ըլլայ
ամենուս ու առաջնորդէ մեզ դեպի բարին,
դեպի եօմարին ու օգտակար, ամեն:**

Միաբերան երգուած և չայլը մերժով ու Սրբազն Հօք օրհնութեամբ վերջացաւ այս աւէքի յիշատակիլի հանդէսը ։ Հոգեւորակն դասը կրկին մօտեցաւ աշակեամբոյրի և նորուաւորութեան ։ Մէն մի միաբան երգ որդիքաբար ի խան արհէս ի հօք և Պատին Աջին, նիք Սրբազնը հայրապէտ կ'ողջաց գուրէր զանոնք։ Միաբանութենէն վերջը ուղովուրգը մօտեցաւ ու չնորհաւորոց իր որդինատիր հոգեւոր պետը. ժամը 6:30ը անածած էր արդէն երբ ցրուեցաւ ժողովուրգը ։ Սրբազնը առանձնացաւ իր սենենակը։ Նշակէտ Նկիւեցւոյ հանդիսութեանց ընթացքին, նու ևս քաղաքին երեք հայ կապուտակն խուռեբը, անձնուիրաբար կը սկէին բնդկանուր կապատակն թիւն։